

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАД
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
БЕОГРАД

Пословни број: К-По2 3/2019

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
са главног претреса одржаног дана 03. новембра 2020. године

Председник већа: Дана 03.11.2020. године са почетком у 09:40 часова отварам заседање пред Вишим судом у Београду – Одељењем за ратне злочине, у предмету К-По2 3/2019 против окривљеног Далибора Крстовића због кривичног дела из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва Босне и Херцеговине број Т20 0 КТРЗ 0002825 10 од 20.11.2017. године, коју је преузело Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије и изменило својим актом КТО број 2/19 од 26.09.2019. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Да ли има ли примедби на састав већа?

Констатује се да нема примедби на састав већа.

Записник води записничар Оливера Савић, у раду суда помаже судијски помоћник Ивица Јагодић.

Главни претрес се тонски и оптички снима, а тонски запис ће бити саставни део записника о главном претресу.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Љубица Веселиновић

-окривљени Далибор Крстовић

-бранилац окривљеног адвокат Милан Вујин по пуномоћју у списима

-сведок Ненад Ћиро

-сведок Ненад Јокић.

Констатује се да је успостављена видеоконференцијска веза са Судом Босне и Херцеговине.

Добар дан, колегинице.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Добар дан. Ево, поступајући судија Суда Босне и Херцеговине, Мира Смајловић. Данас сте позвали три свједока. Од та три свједока су приступила два свједока, Тахир Пањета и Предраг Ђорем. Јесте ли ме чули?

Председник већа: Да ли се чујемо сада?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Да.

Председник већа: Ко је приступио од сведока, можете ли нам рећи поново?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Тахир Пањета и Предраг Ђорем.

Председник већа: Добро.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Није приступила ова свједокиња Фадила Хатић.

Председник већа: Да ли Вам је доставила неко оправдање због неприступања?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Није, већ из службене забиљешке произилази да је тешко болесна, да живи сама у неком селу, тако да је чак и рекла да јене узнемиравамо уопште позивима који долазе, контактирамо.

Председник већа: Добро.

У публици присутни: Марина Кљаић и Милош Урошевић.

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да **СЕ** главни претрес **ОДРЖИ**.

Главни претрес је јаван.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку испита у својству сведока Тахир Пањета.

Позовите у судницу Тахира Пањету.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Добро.

Председник већа: Је л' чујете, Крстовићу, нешто? Приђите овде. Можете тамо иза браниоца па ставите слушалице.

Ево, јављају ми из режије да се врло слабо чује то што се говори код Вас у судници, ако можете мало гласније само?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Добро.

Председник већа: Ви утврдите идентитет сведока Пањета када приступи.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Добар дан. Ево, изволите, ово је мјесто за свједока. Ставите слушалице. Свједоче, приближете се микрофону како би Вас боље чули. Је ли у реду? Тахир Пањета, је ли тако?

Сведок Тахир Пањета: Чујем.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Ево, изволите колегинице.

Председник већа: Добар дан.

Сведок Тахир Пањета: Добар дан.

Испитивање сведока ТАХИРА ПАЊЕТА

Председник већа: Сведок Тахир Пањета. Реците ми, како Вам се зове отац?

Сведок Тахир Пањета: Пањета Суљо.

Председник већа: Које године и где сте рођени?

Сведок Тахир Пањета: Рођен сам 1945. у селу Сочани, општина Калиновик.

Председник већа: Где живите сада, на којој адреси?

Сведок Тахир Пањета: Сада живим општина Вогошћа, Орахов бријег 28.

Председник већа: Да ли сте у сродству са Далибором Крстовићем?

Сведок Тахир Пањета: Не.

Председник већа: Да ли сте у некој завади са њим?

Сведок Тахир Пањета: Не.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли сте ме разумели?

Сведок Тахир Пањета: Да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Јесте ме разумели?

Сведок Тахир Пањета: Да.

Председник већа: Заклетва гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“. Да ли се заклињете?

Сведок Тахир Пањета: Да.

Председник већа: Да ли остајете при свом исказу који сте давали у претходном поступку 03. марта 2017. године?

Сведок Тахир Пањета: Који је предмет био? Није био Крстовић, је ли?

Председник већа: Ви сте се у том свом исказу изјашњавали о догађајима у Калиновику у Основној школи „Миладин Радојевић“ и догађајима који су претходили том боравку у основној школи током '92. године.

Сведок Тахир Пањета: Остајем, остајем. Да.

Председник већа: Да ли имате још нешто да кажете, да појасните свој исказ, да још неки податак изнесете суду који тада нисте рекли? Сећате ли се?

Сведок Тахир Пањета: Па не бих имао шта посебно да додам, само да кажем да ја лично тог Далибора Крстовића не познам довољно. Не познам га никако јер он није прије рата, колико ја знам, живио на подручју општине Калиновик. Нисам га никад ни срио, ни упозно. Међутим, могу говорити о збивањима све оно што се дешавало у тим '91., '92. години, па и раније, јер сам дуго радио у Калиновику у тим организацијама па сам био донекле упућен у сва та збивања.

Председник већа: Добро. Тужиоче, има ли питања за овог сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нема, судија, питања. Хвала.

Председник већа: Браниоче, имате ли Ви неко питање?

Адвокат Милан Вујин: Хвала. Да ли сте Ви били у тој школи у Калиновику?

Сведок Тахир Пањета: У школи?

Адвокат Милан Вујин: Да.

Сведок Тахир Пањета: Да.

Адвокат Милан Вујин: [Колико дуго?](#)

Сведок Тахир Пањета: И то нисам био ја дуго у школи. Ја сам био свега четири-пет дана, од 01. августа негде до 04. августа, па сам онда, онда су ме превели из школе у Станицу полиције и тамо сам наставио да служим ту своју казну. Могу Вам...

Адвокат Милан Вујин: Кажите.

Сведок Тахир Пањета: Могу Вам рећи да за оних четири-пет дана колико сам провео у школи, нагледа сам се многих ствари које не могу бити, не може их здрав разум примити. Било је малтретирања, одвођења, чак убијања. Људе које су изводио из те школе бошњачке националности нису се враћали за тих неколико дана. Очит примјер је био један Кадрић Зулфо, а касније и његов син Алмир, дијете, четрнаест-петнаест година. Друго, лично сам гледао у тој школи јер је ту био и један Бичо Един, син Салка, углавном који је био шећераш. Увијек је тражио воде. У ходнику су биле оне чесме и они су њега малтретирани, под те чесме га трпали, тукли и касније сам сазнао да није преживио, нисам га више видио.

Адвокат Милан Вујин: Добро. А реците да ли је у школи, да ли су у школи били ти који су доведени заједно са Вама одвојени мушкарци и жене?

Сведок Тахир Пањета: Не.

Адвокат Милан Вујин: Нису.

Сведок Тахир Пањета: У школи тој то је било више тих заробљених и мушкараца и жена. Доле у физкултурној сали су биле оне жене из Гацка које су ухваћене на подручју Улога и доведене ту. На спрату смо ми били, који су нас из Калиновика што су нас 01. августа свије потјерали као стоку и стрпали у ту учионицу.

Адвокат Милан Вујин: Е, та учионица, да ли је била закључана или није?

Сведок Тахир Пањета: Па није била закључана кад смо дошли. Није ни касније била док сам ја био. Не знам касније шта се дешавало, али знам да су често навраћали одређене паравојне, ја не знам ни ко су те јединице.

Адвокат Милан Вујин: Шта то значи често, за Ваша четири дана што сте били?

Сведок Тахир Пањета: Па, долазили су, хаман, скоро сваки дан и то у поподневним сатима, па су одводили појединце. Ето, напоменуо сам те Кадриће, његовог сина.

Адвокат Милан Вујин: Добро. Да ли се сећате још неко име кога су одвели?

Сведок Тахир Пањета: Ја док сам био нису одвели никога више, али касније сам сазнао да су одведене старе Рецовића Мурата.

Адвокат Милан Вујин: Мене интересује док сте Ви били, Ваше сазнање. Хвала Вам лепо. Немам више. Хвала.

Председник већа: Ко је Вас спровео у просторије Основне школе „Миладин Радојевић“?

Сведок Тахир Пањета: Молим?

Председник већа: Ко Вас је спровео у просторије те школе?

Сведок Тахир Пањета: То су нас спровели резервни састав полиције из Калиновика. Они су зашли једноставно једно послеподне и све из станова бошњачко становништво покупили и одвели их у ту школу.

Председник већа: Када сте Ви боравили у школи, кажете од 01. до 04. августа, где сте били смештени током Вашег боравка у школи?

Сведок Тахир Пањета: Ко?

Председник већа: Ви. Ви лично.

Сведок Тахир Пањета: Били смо у учионици на првом спрату.

Председник већа: Колико вас је било ту?

Сведок Тахир Пањета: Па, било нас је сигурно једно можда педесетак, четрдесет, педесет, што мушких, што женских, што дјеце, јер то је било оно вријеме кад је Рогој пао и кад је било неких заробљавања на Рогоју, онда вјероватно из те освете затворили су сво бошњачко становништво у школу и остали су иза мене до одређеног времена. Касније сам чуо да су пребачени или пуштани да иду у правцу Љуте.

Председник већа: А реците ми, када сте Ви изашли из школе? Како сте изашли и под којим околностима?

Сведок Тахир Пањета: Па једноставно дошао је један полицајац, сад не знам који, не могу се имена сјетити и он ме је тражио и одвео у Станицу полиције.

Председник већа: Добро. Када сте чули за Далибора Крстовића?

Сведок Тахир Пањета: Молим?

Председник већа: Када сте чули за Далибора Крстовића први пут?

Сведок Тахир Пањета: Па нисам га чуо никако.

Председник већа: Јесте ли то име чули некада од некога, сем данас од мене?

Сведок Тахир Пањета: Ма слушао сам од ових жена и то касније кад смо изашли, али мени то није познато.

Председник већа: А шта сте чули о њему од тих жена?

Сведок Тахир Пањета: Па да је био мало и настран и да је мало малтретирао те жене и тако даље.

Председник већа: Па које сте приче тачно чули? Да ли их се сећате конкретно или сте само то чули „био је настран и мало их малтертирао“?

Сведок Тахир Пањета: Па ништа конкретније Вам ја не могу рећи.

Председник већа: Добро, само оно што знате, то Вас питам.

Сведок Тахир Пањета: Па ја.

Председник већа: Добро. Да ли још неко има неко питање за овог сведока? Крстовићу, имате ли Ви неко питање? Немате.

Да ли имате неке трошкове на име данашњег доласка у суд?

Сведок Тахир Пањета: Ја?

Председник већа: Да.

Сведок Тахир Пањета: Па не знам. Ја сам овде, не знам како је то све регулисано. О томе нисам ни размишљао.

Председник већа: Колегинице, уколико је сведок приложио нешто...

Судија Суда Босне и Херцеговине: Трошкови су регулисани, одобрени. Трошкови пута су Вам одобрени.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да кажете, а што сматрате да је важно, а да Вас суд није питао?

Сведок Тахир Пањета: Можда бих Вам могао један детаљ испричати...

Председник већа: О чему?

Сведок Тахир Пањета: Док сам био у затвору у Станици полиције кад сам дошо из школе...

Председник већа: Нема потребе, то није предмет овог кривичног поступка. Суд сме да поступа само у границама оптужбе. Догађаји у Станици полиције нису предмет овог поступка, тако да уколико знате нешто још о догађајима из школе који су важни то можете да кажете суду, а уколико немате онда је Ваше испитивање завршено.

Сведок Тахир Пањета: Имам један, док сам био у тој школи та три-четири дана, јер то је било оно вријеме кад је Рогој пао и био сам ту у школи кад су довели једну дјевојчицу малу, Перван се зове, с Јелашаца, била је код нане и деда. Рањена овде испод ока у образ, мало је окрзнута. Нану су јој наводно убили, а она је као дијете преноћила ту код нане. Ујутру су је нашли припадници тих јединица који су обилазили то село и довели је у Дом здравља, мало јој санирали ту озледу и пребацили је у школу. Дошла је у школу. Била је у школи и одатле је отишла са овим осталим женама.

Председник већа: Добро.

То је све што имам да изјавим.

Питања нема.

Можете да идете. Хвала Вам.

Сведок Тахир Пањета: Молим.

Председник већа: Колегинице, ми више немамо сведока који су приступили у Суд Босне и Херцеговине. Можемо да прекинемо видеоконференцијску везу.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Предраг Ђорем има, ја сам Вам рекла.

Председник већа: Предраг Ђорем, ја сам мислила..., извините молим Вас. Предраг Ђорем, позовите њега.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку испита у својству сведока Предраг Ђорем.

Извините, помешала сам га са другим сведоком.

Испитивање сведока ПРЕДРАГА ЂОРЕМ

Судија Суда Босне и Херцеговине: Добар дан. Јесте, то је мјесто за свједока. Изволите. Предраг Ђорем.

Сведок Предраг Ђорем: Да.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Ставите слушалице. Ево, колегице, у судници је Предраг Ђорем.

Председник већа: Како Вам се зове отац?

Сведок Предраг Ђорем: Андрија.

Председник већа: Које године и где сте рођени?

Сведок Предраг Ђорем: '68., 30.05.'68. у Борије, Калиновик.

Председник већа: Где живите сада, на којој адреси?

Сведок Предраг Ђорем: У Источна Илица, Бранка Радичевића 38.

Председник већа: Да ли сте у сродству са Далибором Крстовићем?

Сведок Предраг Ђорем: Нисам.

Председник већа: Да ли сте у завади некој са њим?

Сведок Предраг Ђорем: Не.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли сте ме разумели?

Сведок Предраг Ђорем: Да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Јесте ме разумели?

Сведок Предраг Ђорем: Да.

Председник већа: Заклетва гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“. Да ли се заклињете?

Сведок Предраг Ђорем: Да.

Председник већа: Да ли остајете при својим исказима које сте дали 17.03.2010. године и 27.12.2016. године, а поводом догађаја у Калиновику током августа месеца '92. године?

Сведок Предраг Ђорем: Па да, ако би се ја мого више сјетити шта сам тада изјавио.

Председник већа: Добро. Реците суду шта Вам је познато о догађањима у Калиновику током августа месеца '92. године и о догађањима у основној школи која је постојала у Калиновику?

Сведок Предраг Ђорем: Па не знам тачно на шта мислите да шта се дешавало?

Председник већа: Па реците где сте Ви тада били, шта сте радили, шта сте учили? Каква су била догађања у том месту?

Сведок Предраг Ђорем: Па шта ја знам, за вријеме моје дужности није било никаквих проблема док сам ја био у школи.

Председник већа: Која је била Ваша дужност?

Сведок Предраг Ђорем: Па чувао сам те притворенике, тако да их назовем.

Председник већа: Када сте их чували? Када су биле ваше смене? С ким сте били у смени?

Сведок Предраг Ђорем: Вјерујте да више се ничег не сећам.

Председник већа: Колико су трајале смене које сте имали?

Сведок Предраг Ђорем: По седам дана, петнаест дана, па се ишло на терен, тамо, вамо и онда ишли у школу. Ето то.

Председник већа: Колико дуго сте држали стражу испред те школе?

Сведок Предраг Ђорем: Па не сјећам се више колико је то трајало. Ишо сам на терен, ишо сам и у школу.

Председник већа: Где сте тачно стајали?

Сведок Предраг Ђорем: Како мислите где сам стајао?

Председник већа: У односу на школу, који део школе сте Ви обезбеђивали?

Сведок Предраг Ђорем: Улаз, предњи.

Председник већа: Да ли сте били испред улаза, у школи? Јесте ли закључавали школу?

Сведок Предраг Ђорем: У школу сам ја.

Председник већа: Колико вас је било у смени?

Сведок Предраг Ђорем: По један.

Председник већа: Сами Ви? Добро. Реците ми, током августа месеца је ли знате колико је лица било смештено у тој школи?

Сведок Предраг Ђорем: Не знам.

Председник већа: Јесте ли их обилазили?

Сведок Предраг Ђорем: Да.

Председник већа: Па где су били смештени? Школа је велика.

Сведок Предраг Ђорем: Сала и учионица.

Председник већа: У свим учионицама или само у неким?

Сведок Предраг Ђорем: Само у неким и у сали највише, физичкој сали.

Председник већа: Јесте ли познавали те људе који су били у учионицама и у сали?

Сведок Предраг Ђорем: Већином.

Председник већа: Ког су пола били?

Сведок Предраг Ђорем: И мушки и женски.

Председник већа: Добро. Када сте Ви имали смену и обављали стражу у тој школи, да ли су нека лица долазила у ту школу?

Сведок Предраг Ђорем: Ја сам то већ изјавио и сјећам се изјаве да у вријеме моје смјене нико није правио проблеме.

Председник већа: Мало пре сте ми рекли да се не сећате баш шта сте све рекли.

Сведок Предраг Ђорем: Па ето и сад мало.

Председник већа: Сада сте се присетили. Добро.

Сведок Предраг Ђорем: Да.

Председник већа: Да ли је неко покушавао да уђе у школу за време Ваше смене?

Сведок Предраг Ђорем: Не.

Председник већа: Ко Вас је слао на тај задатак? Ко Вам је био претпостављени?

Сведок Предраг Ђорем: Командир.

Председник већа: Ко? Како се звао?

Сведок Предраг Ђорем: Неђо Зељаја. Он је дао налог.

Председник већа: Ви сте рекли у Вашем исказу 17.03.2010. године да сте чули да је према цивилима у школи било неких злочина. Од кога сте чули?

Сведок Предраг Ђорем: Ја се не сјећам да сам то изјавио.

Председник већа: Па изјавили сте.

Сведок Предраг Ђорем: Па могуће, ја се не сјећам сад у овом тренутку.

Председник већа: А јесте ли чули?

Сведок Предраг Ђорем: Не знам ништа, више је прошло времена да човек више не зна шта је било и прије пет дана а не прије двадесетпет година.

Председник већа: А да ли сте Ви имали неку евиденцију лица која су затворена у школи?

Сведок Предраг Ђорем: Не.

Председник већа: А да ли сте водили евиденцију о лицима која долазе да их посећују?

Сведок Предраг Ђорем: Ништа ми нисмо писали, нити је ко долазио за вријеме моје смјене да посјећује, нити сам писо шта.

Председник већа: А је ли постојала било каква евиденција?

Сведок Предраг Ђорем: Не знам. То питајте надлежне који су водили јединицу. О томе ја не знам.

Председник већа: Јесте ли Ви видели да у школи постоји нека евиденција?

Сведок Предраг Ђорем: Не.

Председник већа: Је л' познајете Далибора Крстовића?

Сведок Предраг Ђорем: Познавао сам.

Председник већа: Када сте га упознали?

Сведок Предраг Ђорем: Када је избило у Калиновику.

Председник већа: И? Јесте се дружили?

Сведок Предраг Ђорем: Не.

Председник већа: У каквим сте односима били?

Сведок Предраг Ђорем: Пролазници, нисмо се дружили, нисмо ништа.

Председник већа: Колико сте га често виђали?

Сведок Предраг Ђорем: Не сјећам се више.

Председник већа: Тужиоче, има ли питања за овог сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нема питања, судија. Хвала.

Председник већа: Браниоче, имате ли Ви неко питање?

Адвокат Милан Вујин: Имам неколико. Да ли се сећате којом приликом и где сте се сретали са Далибором?

Сведок Предраг Ђорем: Па у граду, у Калиновику.

Адвокат Милан Вујин: Калиновику. То је било пре сукоба?

Сведок Предраг Ђорем: За вријеме сукоба.

Адвокат Милан Вујин: За време сукоба.

Сведок Предраг Ђорем: Прије га нисам познавао.

Адвокат Милан Вујин: На којим местима сте га виђали?

Сведок Предраг Ђорем: Па не знам. У граду сретнемо се негде ту и тамо и негде на линији ако се сретнемо.

Адвокат Милан Вујин: Да ли су та лица која су боравила у школи у тој сали, неким од учионица, била закључавана у те просторије?

Сведок Предраг Ђорем: Не.

Адвокат Милан Вујин: Јесу се слободно кретала у оквиру школе?

Сведок Предраг Ђорем: Да, ишли су ко треба у ВЦ и то.

Адвокат Милан Вујин: Хвала лепо.

Председник већа: Можете да појасните то њихово кретање по школи?

Сведок Предраг Ђорем: Па ишли су до тоалета и враћали се, нико им није бранио.

Председник већа: Нико им није бранио да оду до тоалета. Да ли су имали могућност да се крећу по школи, по неким другим просторијама, осим по тоалету када за то имају потребу?

Сведок Предраг Ђорем: Не.

Председник већа: Нису имали. Ко им је то онемогућавао?

Сведок Предраг Ђорем: Па нисмо могли да, морали смо некако да их сачувамо од некога да не одају, да се не крећу превише.

Председник већа: Значи, нису могли да се крећу слободно по школи?

Сведок Предраг Ђорем: Нису.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да кажете што сматрате да је важно, а да Вас нисмо питали данас?

Сведок Предраг Ђорем: Не.

Председник већа: Да ли окривљени имате Ви неко питање за сведока? Добро.

То је све што имам да изјавим.

Питања нема.

Да ли имате неке трошкове на име данашањег доласка у суд?

Сведок Предраг Ђорем: Па имам трошкове, али нисам никакве документе донио и тако да ништа од тога.

Председник већа: Ви то предајте, доставите судији у Суду Босне и Херцеговине, па ће Служба за помоћ и подршку ова два суда комуницирати и биће донета одлука о евентуалним трошковима које сте имали на име данашњег доласка у суд.

Сведок Предраг Ђорем: Добро.

Председник већа: Хвала Вам. Можете да идете.

Сведок Предраг Ђорем: Хвала.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Довиђења.

Председник већа: Довиђења, пријатно.

Констатује се да је прекинута видеоконференцијска веза са Судом Босне и Херцеговине.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку испита у својству сведока Ненад Јокић.

Позовите Ненада Јокића.

Крстовићу, можете се вратити на своје место.

Испитивање сведока НЕНАДА ЈОКИЋА

Сведок Ненад Јокић: Добар дан.

Председник већа: Добар дан.

Сведок Ненад Јокић, ЈМБГ 2705952173893.

Како Вам се зове отац?

Сведок Ненад Јокић: Мирослав.

Председник већа: Које године и где сте рођени?

Сведок Ненад Јокић: 1962., општина Центар, Сарајево.

Председник већа: Где живите сада, на којој адреси?

Сведок Ненад Јокић: У Трнову сам, цијело вријеме живим.

Председник већа: Имате кућни број, нешто?

Сведок Ненад Јокић: Сирокари бб, а било је Трновског батаљона прије.

Председник већа: Сада се зове улица како?

Сведок Ненад Јокић: Сирокари бб, сад тренутно.

Председник већа: Добро. Да ли сте у сродству са Далибором Крстовићем?

Сведок Ненад Јокић: Не.

Председник већа: Да ли сте у некој завади са њим?

Сведок Ненад Јокић: Не.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли сте ме разумели?

Сведок Ненад Јокић: Јесам.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети.

Јесте ме разумели?

Сведок Ненад Јокић: Јесам.

Председник већа: Заклетва гласи: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Да ли се заклињете?

Сведок Ненад Јокић: Заклињем.

Председник већа: Јокићу, испричајте суду где сте налазили августа месеца '92. године и какво сазнање имате о том периоду?

Сведок Ненад Јокић: У августу смо ми протерани из Трнова сви. Био сам ...

Председник већа: Извините само. Да ли сте били у саставу неке јединице?

Сведок Ненад Јокић: А то је наша била јединица из Трнова. Имали смо батаљон свој, Трновски, онда чета нека прва, друга, трећа, знате како то формацијски иде, и био сам у воду са Далибором Крстовићем скупа, једно одељење смо чак били.

Председник већа: Добро. Који је био ваш задатак? Шта сте радили у Калиновику?

Сведок Ненад Јокић: Ма ништа бога ми, ми смо ти побјегли у Калиновик, па су нас онда гурнули у некакве линије доле, па смо ти доста изгинули, доста нас је нестало и опет смо побјегли према Калиновику па су нас опет онда у Добро Поље још даље натерали оно ко избјеглице кад дођу, знате како гоне, два, три мјесеца нисмо имали купања, а не шта друго.

Председник већа: Јесте ли одлазили некад у основну школу у Калиновику?

Сведок Ненад Јокић: Знам гдје је основна школа, чак сам био пред основном школом.

Председник већа: Пред основном школом сте били?

Сведок Ненад Јокић: Да.

Председник већа: Шта сте радили тамо?

Сведок Ненад Јокић: Па ишли, распитивали се, пошто наших, фамилије и моје, били смо ја и Далибор.

Председник већа: Кад сте били?

Сведок Ненад Јокић: Покојни Зоран. Па негде то је после тог пада кад су нас натјерали, кад смо побјегли у Калиновик и онда остало нам је родбине и моје и његове, Трново, па нисам за мајку знао гдје ми је.

Председник већа: Добро. Значи Ви сте отишли испред те школе?

Сведок Ненад Јокић: Јесте.

Председник већа: И шта сте тамо затекли?

Сведок Ненад Јокић: Па имају овако врата, можда колко то иза Вас широка, било је народа тамо. Два су била испред, ми смо хтјели да питамо, али нисмо нам дали, кад ће размене и то, пошто су се вршиле размјене, наша и њихова та страна.

Председник већа: И кога сте питали то?

Сведок Ненад Јокић: Па те. И они су рекли да не знају сигурно, али да ће бити размјене.

Председник већа: Које те, ко су ти?

Сведок Ненад Јокић: Па да ли су били војни или ови полицајци.

Председник већа: Војни полицајци. Јесте ли познавали те полицајце? Знате ли како су се звали?

Сведок Ненад Јокић: Нисам, не знам, не знам. Нисам ја горе, па први пут у животу да сам горе кад сам побјегао и дошао.

Председник већа: И њих сте питали кад ће бити размена да ли знају?

Сведок Ненад Јокић: Јесте.

Председник већа: Шта су Вам рекли?

Сведок Ненад Јокић: Унутра је било народа, само мени непознатих људи и жена...

Председник већа: Шта су Вама ти полицајци рекли?

Сведок Ненад Јокић: Рекли су да ће бити размјена, али не знају ни они, чак су провјеравали кога су звали, а ко се ту питао ми појма немамо, знате. Дођеш, питаш, они кажу биће, провјерили су нешто тамо, овамо, али нису ни они знали када.

Председник већа: Јесте ли били у униформи кад сте ишли испред школе?

Сведок Ненад Јокић: Да.

Председник већа: Јесте ли имали оружје?

Сведок Ненад Јокић: Јесам.

Председник већа: Шта сте имали од оружја?

Сведок Ненад Јокић: Аутоматску пушку.

Председник већа: Да ли су Крстовић и још неко лице које је било са Вама које помињете да је покојни исто били наоружани и имали униформе?

Сведок Ненад Јокић: Молим?

Председник већа: Крстовић, је ли био наоружан?

Сведок Ненад Јокић: Сви смо имали оружје. Војска била, како неће.

Председник већа: Исто у униформама сте били, сва тројица?

Сведок Ненад Јокић: Имали смо, само што су у нас различите тад униформе биле, неко овако, неко онако. Неко је носио рецимо тренерку...

Председник већа: Тад кад сте пред школу ишли, то Вас питам, кад сте пред школу ишли, јесте ли били наоружани и униформисани?

Сведок Ненад Јокић: Па нисмо ми у школу ни улазили нити смо могли ући. А једно смо, петнаестак минута можда, онуда се вртили, пробавали, нису нам дали, онда смо отишли. У ствари нисмо ни отишли добровољно него су нас отјерали доле у Добро Поље и даље, то је једно двадесет километара одатле на линију, [још ти није дало да дођеш горе, а не.](#)

Председник већа: Јесте ли се Ви за нека конкретна лица интересовали у тој школи, неке своје рођаке, познанике?

Сведок Ненад Јокић: У мене је рођак погинуо ту, брат од стрица то се код вас каже овдје.

Председник већа: Да ли сте још некад одлазили у ову школу са Крстовићем и овим другим?

Сведок Ненад Јокић: Никад.

Председник већа: Добро. Крстовић је у својој одбрани рекао да сте Ви, он и још нека два лица одлазили до те школе и да сте ушли сва тројица у школу?

Сведок Ненад Јокић: Нисмо улазили, до врата смо долазили, а улазили нисмо. Нису нам дали, хтјели смо ми да уђемо. Био је Ћиро Ненад, покојни, он је погинуо, Зоран Поповић, и нормално Далибор, четворица дошли нас.

Председник већа: Добро. Браниоче, изволите, имате ли питања за овог сведока?

Адвокат Милан Вујин: Немам, хвала.

Председник већа: Тужиоче, изволите, питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Реците ми од кад Ви познајете окривљеног?

Сведок Ненад Јокић: Познајем га, ми смо комшије у Трнову били. Значи, познајем га од како се родио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Одувек?

Сведок Ненад Јокић: Одувек.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми данас да ли сте у комуникацији са окривљеним?

Сведок Ненад Јокић: Данас сам ријетко у комуникацији пошто је он одавно отишао из Трнова, ја искрено док ме ово није позвао и питао ођу ли сведочити и то ме је његова мајка питала, а не он, пошто зна да је био са мном, ја сам рекао да хођу и то је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А је л` долазио Далибор у Трново и ту где сте Ви и после ових догађања, после рата?

Сведок Ненад Јокић: Јесте, па био је једно вријеме у Трнову, па онда, долазио је одавде из Београда он, па пута, не знам тачно колико пута, али нисмо нешто у комуникацији, млађи је он од мене био, нисмо наставили дружење

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисте као пријатељи се посеђивали?

Сведок Ненад Јокић: Не, ми смо случајно, то је рат задесио па смо скупа у одељењу једном били, у воду, све, то је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли сте са Далибором разговарали о овом случају, о овом поступку који се води против њега?

Сведок Ненад Јокић: Па питао ме је `оћу ли сведочити, само ово да је био са мном и да нам нису дали да уђемо у школу, и ништа више. Ја даље стварно не знам ништа. Знам да нам нису дали и са мном је човјек био, следећа два мјесеца нам нису дали да дођемо да се окупамо у Калиновику и више, али ето.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите ми, рекли сте Ви сте само једном били са Далибором?

Сведок Ненад Јокић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Испред школе?

Сведок Ненад Јокић: Испред школе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И рекли сте унутра је било народа?

Сведок Ненад Јокић: Било је народа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како знате?

Сведок Ненад Јокић: Па била широка врата оволико, види се тамо. Овако сам ја био можда као до господина овога ту, од врата, а врата су стварно огромна и види се народ стоји. Ова два полицајца нам нису дали, хтели ми то да питамо, и ми мало врљали опет кога да питамо, оно недадоше и...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте у ствари преко отворених врата испред стајали и видели да ...

Сведок Ненад Јокић: Да има народа, сад ко је био, шта је, непознат ми народ био. А хтјели да питамо има ли ко наш.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте ли знали уопште шта се догађа у школи, зашто је ту народ? Ко га је ту...

Сведок Ненад Јокић: Па ту су оне размјене се радиле, то је у свим било, ја не знам како се то звало.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми јесте ли Ви имали неку команду у Калиновику?

Сведок Ненад Јокић: Па јесмо у касарни тамо, команда бригаде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где сте ви били смештени физички, у Калиновику?

Сведок Ненад Јокић: Јер су нас одмах у Добро Поље отјерали....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, пре Доброг поља, значи где сте били смештени?

Сведок Ненад Јокић: У Трнову.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У Трнову сте били, не у Калиновику?

Сведок Ненад Јокић: Каквом Калиновику, у Трнову.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ваша команда?

Сведок Ненад Јокић: Команда је била нашег батаљона у Трнову, а остала главна бригада је у Калиновику, у касарни.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И ко је руководио тим разменама?

Сведок Ненад Јокић: Задужени они за безбједност, ја мислим да је, не могу се сад сјетити имена човјека, а главни командант је био Бундало, пуковник.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, следећи који је био? Ко је ваш био надређени, непосредни?

Сведок Ненад Јокић: Нама је био Данило Голијанин, командант батаљона.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А изнад њега?

Сведок Ненад Јокић: Изнад њега командир чете Бранко Милић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите Ви мени, Ви сте рекли да сте једном били са Далибором у школи и да су вас практично отерали и да се ви више нисте враћали. Да ли имате сазнања да ли се Далибор враћао?

Сведок Ненад Јокић: Био је са мном, кажем вам, у воду, у одељењу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А без Вас?

Сведок Ненад Јокић: Па није могао кад нам нису дали скупа, нисмо...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, неки други пут?

Сведок Ненад Јокић: Па није могао отићи кад је био са мном, како ће отићи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Све време је био са Вама?

Сведок Ненад Јокић: Па нису нам дали на купање госпођо, не знам да ли ме разумијете. Рецимо купали смо се на ријеци Бистрици, не да ти да одеш, јер ми смо ту, према нама су се понашали бога ми скоро ко према Бошњацима. одвели нас неђе двадесет километара од Калиновика, ту.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кажете нисте добили никакве информације у вези размене?

Сведок Ненад Јокић: Нису нам дали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте даље предузели? Ви сте дошли по информације, нисте их добили, шта сте даље предузели?

Сведок Ненад Јокић: Онда су дошли одозго кад се то сазнало и рецимо сазнало се након, па не знам, четири, пет дана, да ми је тај рођак погинуо. Далибор је сазнао за стрица.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где сте били у то време кад сте то сазнали?

Сведок Ненад Јокић: У Добром Пољу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је то удаљено од Калиновика?

Сведок Ненад Јокић: Двадесет километара тачно од Калиновика.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Од Калиновика?

Сведок Ненад Јокић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Из Доброг Поља где сте после ишли?

Сведок Ненад Јокић: Онда смо још мало напријед још даље су нас отјерали, зове се Брдо Главача, и не знам како...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли се враћали након тога у Калиновик?

Сведок Ненад Јокић: Па јесмо, ја сам први пут крајем децембра дошао у Калиновик од тада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, питам Вас за август месец.

Сведок Ненад Јокић: Ама како, нисмо, ниси могао, није било теорије.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А зашто? Ко је био у Калиновику?

Сведок Ненад Јокић: Па није нам дала команда.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко тачно од команде?

Сведок Ненад Јокић: Па тај Бундало и ко је већ био, он је главни био.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је био Говедарица?

Сведок Ненад Јокић: А Бошко Говедарица је био начелник МУП-а, њега сам знао прије рата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Питам Вас за време рата, значи ту у августу '92., ко је он био.

Председник већа: Одговорио је ко је био, а рекао је само да га је познавао пре рата, кад је био начелник.

Сведок Ненад Јокић: Ја њега знам да је био у МУП-у, међу главнима МУП-а.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није везе са војском имао?

Сведок Ненад Јокић: Па није с војском, а тада је била та и команда, како се то и звало, ја бога ми слабо те кризне штабове и то. Нисмо ми обична војска у то ни упућени били, бога ми.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли још неко има питања за овог сведока? Нема.

Да ли имате нешто још да кажете суду што сматрате да је важно?

Сведок Ненад Јокић: Немам шта, само могу Вам рећи, ја вјерујем у бога пуно, ја ово што сам говорио да је истина. Не бих ја дошао да лажем.

Председник већа: Добро. То Вас нисам питала. Суд ће да цени да ли сте говорили истину или нисте говорили истину. Да ли сте чули Ви за нека силовања да су била у Калиновику током августа '92. године?

Сведок Ненад Јокић: То је било после прича неких. То сам чуо после рата, а тад нисам стварно.

Председник већа: Од кога?

Сведок Ненад Јокић: Па од ових [тамочана](#) да су то причали, народа мислим.

Председник већа: Од кога, знате ли неког поименично?

Сведок Ненад Јокић: Па знао сам, знао сам надимак му рецимо онај усташа, овај, то су чудни надимци, они се горе сви по надимцима зову. Тако да, имена им не знам, а давно је то и било стварно, забораве се та имена.

Председник већа: Добро. Да ли имате неке трошкове на име данашњег доласка у суд?

Сведок Ненад Јокић: Молим?

Председник већа: Да ли имате неке трошкове на име данашњег доласка у суд?

Сведок Ненад Јокић: Знате шта, ја нисам тај рачун отварао, пошто сам, требало би овога, онога и тако сам рекао да нећу никаквих трошкова, карта аутобуска није нешто, не значи, радим, запослен сам.

Председник већа: Сведок трошкове не тражи.

Јесте ли сагласни да отпустимо сведока из заседања?

Констатује се да је сведок уз сагласност странака отпуштен из заседања.

Можете да идете.

Отворите само још неки прозор.

И позовите сведока Ненада Ћира.

Сведок Ненад Јокић: Хвала, довиђења, пријатно.

Председник већа: Довиђења, пријатно.

Сведок Ненад Ћиро: Добар дан.

Председник већа: Добар дан.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку испита у својству сведока Ненад Ћиро.

Испитивање сведока НЕНАДА ЋИРА

Сведок Ненад Ћиро, ЈМБГ 2705967173135.

Како Вам се зове отац?

Сведок Ненад Ћиро: Жарко.

Председник већа: Које године и где сте рођени?

Сведок Ненад Ћиро: 1967., мјесто Касидол, општина Пале.

Председник већа: Где живите сада, на којој адреси?

Сведок Ненад Ћиро: Салаш Видраш, Лок, општина Тител.

Председник већа: Да ли сте у сродству са Далибором Крстовићем?

Сведок Ненад Ћиро: Не.

Председник већа: Да ли сте у завади некој са њим?

Сведок Ненад Ћиро: Не.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Да ли сте ме разумели?

Сведок Ненад Ћиро: Да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети.

Јесте ли ме разумели?

Сведок Ненад Ћиро: Да.

Председник већа: Заклетва гласи: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Да ли се заклињете?

Сведок Ненад Ћиро: Да.

Председник већа: Реците суду шта Вам је познато у вези догађања током августа месеца `92. године у Калиновику? Где сте Ви тада били и да ли сте припадали некој војној формацији или полицијској? Шта знате о томе?

Сведок Ненад Ћиро: Па видите, то је негде почетак августа, како ми кажемо Огњена Марија, тако смо се оријентисали, Трново, мјесто гдје смо живели је пало. Пало је од стране, муслиманске снаге су освојиле Трново и ми смо морали да идемо, да се повлачимо према Калиновику. Сад овај, дошли смо до Рогоја и онда су нас распоређивали, сви смо били мобилисани, није било немобилисаних. Ту су ишле и жене и дјеца. Ми смо дошли на, мислим мјесто да се звало Превић, тамо смо били. Ујутро око пола пет, четири, пола пет, сад не знам, давно је било, муслиманске снаге су нас нападе и ми смо почели да се повлачимо према Калиновику, преко села и овога и дошли смо у Калиновик.

Председник већа: Где сте то били смештени, шта сте ту радили?

Сведок Ненад Ћиро: Били смо смештени, конкретно моја мајка је била смештена у хотелу "Лелија".

Председник већа: А Ви?

Сведок Ненад Ћиро: Остао сам код ње ту ноћ. Али смо кад смо се повлачили ишли смо и тражили своје овај блиске, конкретно тражили смо мајку, ја конкретно.

Председник већа: Кад сте нашли мајку у том хотелу?

Сведок Ненад Ћиро: Молим?

Председник већа: Кад сте нашли мајку у том хотелу?

Сведок Ненад Ћиро: Нашао сам је следећи, тај дан, тај дан, да, кад смо избегли у то мјесто.

Председник већа: И добро, у Калиновику где сте били смештени Ви? Били сте код мајке једну ноћ, где сте иначе били, јесте ли припадали некој војној формацији?

Сведок Ненад Ћиро: Онда смо отишли овај на положаје у Добро поље.

Председник већа: Ко вас је послао на те положаје?

Сведок Ненад Ћиро: Командир.

Председник већа: Ко? Како се звао?

Сведок Ненад Ћиро: Мислим да се звао Мићо Бјелица, мислим, нисам сигуран.

Председник већа: Добро. Да ли сте били у месту Калиновик током августа '92. године?

Сведок Ненад Ћиро: Да.

Председник већа: Кад, у ком периоду?

Сведок Ненад Ћиро: Па то је око, 02. август, 03., сад вјерујте да....

Председник већа: Је л' то само тад кад сте дошли или је., а после тог доласка да ли сте опет боравили у Калиновику некада?

Сведок Ненад Ћиро: Боравио сам можда, био сам у Добром пољу, можда петнаест, двадесет дана, сад тачно не могу да кажем и онда сам овај ја дошао у Калиновик и ја сам изашао из Републике Српске.

Председник већа: Јесте ли одлазили у основну школу у Калиновику?

Сведок Ненад Ћиро: Да.

Председник већа: Кад?

Сведок Ненад Ћиро: Па то је кажем, 02. мислим ...

Председник већа: Зашто сте ишли тамо?

Сведок Ненад Ћиро: Па ишли смо да тражимо...

Председник већа: "Ишли смо", ко ви?

Сведок Ненад Ћиро: Па било је нас, ево конкретно био је Ненад Јокић, Далибор Крстовић, Зоран Поповић, нас четворица смо били.

Председник већа: И шта сте ишли да тражите у школи?

Сведок Ненад Ћиро: Па тражили смо своје, свако је некога тражио, јер је општи хаос био, општи метеж, људи су овај, жене и дјеца су избегли тада у Калиновик.

Председник већа: И шта сте затекли кад сте дошли до школе?

Сведок Ненад Ћиро: Шта смо?

Председник већа: Затекли ту.

Сведок Ненад Ћиро: Па затекли смо, нису нас пустили у школу.

Председник већа: Ко вас није пустио?

Сведок Ненад Ћиро: Па обезбеђење неко, била су два човјека обезбеђења.

Председник већа: Је ли то било...

Сведок Ненад Ћиро: Молим?

Председник већа: Је л` то било неко униформисано обезбеђење, у цивилу?

Сведок Ненад Ћиро: Униформисано обезбеђење.

Председник већа: Полиција или војска?

Сведок Ненад Ћиро: Полиција, полиција.

Председник већа: И шта су вам рекли?

Сведок Ненад Ћиро: Па рекли су да није дозвољено да улазимо унутра.

Председник већа: И јесте ли ви питали нешто?

Сведок Ненад Ћиро: Питали смо, свако за свога је питао. Ја конкретно кажем за мајку, па сам је после нашао у хотелу.

Председник већа: Јесте ли покушавали да уђете у ту школу?

Сведок Ненад Ћиро: Па нису нам дозволили, нормално да, али нису нам дозволили, јер тамо је било људи, жена, дјеце.

Председник већа: Где тамо?

Сведок Ненад Ћиро: У школи.

Председник већа: Где, у ком делу школе?

Сведок Ненад Ћиро: Па у ходнику, не можемо ми...

Председник већа: Шта су радили тамо?

Сведок Ненад Ћиро: Молим?

Председник већа: Шта су радили тамо кад сте их ви видели?

Сведок Ненад Ћиро: Шта су радили? Па ходали људи, излазили, улазили, откуд знам.

Председник већа: Па колико их је било, сећате ли се?

Сведок Ненад Ћиро: Па не могу сад, верујте не знам.

Председник већа: Јесте ли Ви икада улазили у ту школу?

Сведок Ненад Ћиро: Не.

Председник већа: Далибор Крстовић је у својој одбрани рекао да сте Ви, Јокић, Поповић, заједно са њим ушли у школу и задржали се у школи десет до петнаест минута.

Сведок Ненад Ћиро: Испред школе.

Председник већа: Не, рекао је да сте ушли у школу са њим, то Вам предочавам шта је рекао. Шта је тачно, ово што говорите Ви или оно што је рекао он?

Сведок Ненад Ћиро: Испред смо били, ја не знам, можда је Дадо ушао, били смо, мислим тешко је описати ту ситуацију, људи испред школе...

Председник већа: Ја Вас питам, верујем ја каква је била ситуација, али питам Вас сада конкретно да ли сте улазили или нисте улазили? Он каже улазили сте сви.

Сведок Ненад Ћиро: Ја не, а он, не сећам се.

Председник већа: За њега се не сећате, добро. Да ли имате сазнања да ли је било неких силовања у Калиновику током августа `92. године?

Сведок Ненад Ћиро: Не.

Председник већа: Браниоче, изволите. Има ли питања за овог сведока?

Адвокат Милан Вујин: Само једно питање. Дошли сте заједно вас четворица, а како сте отишли, појединачно или сви заједно? Испред те школе ту, кад су рекли нема информација, јесте ли се вратили сва четворица заједно или сте појединачно одлазили?

Сведок Ненад Ћиро: Па да будем искрен сад то је релативно близу, тај хотел, школа, да ли смо, највероватније да, заједно смо, јер видели смо нема тамо оног кога смо тражили и кренули смо заједно. Сад ја кад сам нашао нормално мајку отишао сам тамо, нисам...

Адвокат Милан Вујин: Да, али од школе сте кренули заједно?

Сведок Ненад Ћиро: Да.

Адвокат Милан Вујин: Хвала.

Председник већа: Мало пре сте рекли у свом исказу да Ви нисте улазили у школу, а за Крстовића не знате да ли је улазио у школу. Па да ли сте га Ви чекали испред школе ако је он ушао? Нисам Вас разумела.

Сведок Ненад Ћиро: Нисмо могли јер је било обезбеђење, обезбеђење је било.

Председник већа: Мало пре сте другачије рекли.

Сведок Ненад Ћиро: Па нисам, што сам рекао другачије, не?

Председник већа: Јесте, Ви нисте улазили, али за Крстовића не знате, "Дадо не знам да ли је улазио", тако сте рекли.

Сведок Ненад Ћиро: Видите, двадесет пет година је прошло. Сваки моменат....

Председник већа: Одговорите пред судом само оно чега се сећате, оно што Вам није сигурно остало у сећању нема сврхе да нагађате јер нећете допринети утврђивању истине ни чињеничног стања тако да за тим нема потребе. Само оно о чему имате знања. Реците ми кад сте упознали Крстовића?

Сведок Ненад Ћиро: Па Крстовића ја сам упознао, као дјечаца смо се знали.

Председник већа: Јесте ли живели у истом месту?

Сведок Ненад Ћиро: Да, тако је.

Председник већа: Јесте ли се дружили?

Сведок Ненад Ћиро: Па дружили се, релативно, то је мало мјесто, сви смо се дружили, сви смо се знали.

Председник већа: Током рата јесте ли се дружили?

Сведок Ненад Ћиро: Па то време да, док смо били доле, да. Мислим дружба, дружба је, сви смо на положају. Свак је сваком друг, нема непријатеља с једне стране, само с друге.

Председник већа: Има ли питања тужиоче? Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Кажите ми да ли сте и даље у комуникацији са окривљеним, после рата, да ли сте се дружили после рата?

Сведок Ненад Ћиро: После рата?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок Ненад Ћиро: Па да, не нешто претјерано, да, пошто сам ја живио вани да вам будем искрен, ја сам двије године, двадесет и три године сам живио у Русији, тако да нисам имао неке контакте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А добро, колико пута сте се видели после рата?

Сведок Ненад Ћиро: Не знам верујте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, шта можете да се сетите.

Сведок Ненад Ћиро: Па не сећам се, нисам бројао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми јесте ли разговарали са Крстовићем у вези са овим поступком?

Сведок Ненад Ћиро: Са поступком?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Овим против њега.

Сведок Ненад Ћиро: Па нисмо, мислим како, у ком смислу нисмо јер је то мало непријатно и за мене и за њега.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како знате да је непријатно? Шта знате о поступку?

Сведок Ненад Ћиро: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта знате о овом поступку против Крстовића?

Сведок Ненад Ћиро: Па не знам, не знам пуно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како знате да је непријатно?

Сведок Ненад Ћиро: Па непријатно, како, чим сам добио позив, непријатно је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кажите Ви мени, нисам Вас баш најбоље разумела, јесте ли Ви били у некој војној формацији када су вас...

Сведок Ненад Ћиро: Не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чему сте припадали војсци, полицији?

Сведок Ненад Ћиро: То је Територијална одбрана, како се зове то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли имали неког надређеног, је л` се знало где спавате, је л` се знало како се крећете, је л` вам неко наређивао куда ћете да идете и где?

Сведок Ненад Ћиро: Да, тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је то био?

Сведок Ненад Ћиро: Па био је конкретно у овом случају кад смо дошли, као што сам и рекао, мислим Бјелица Мићо да се звао човјек.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. У Калиновику где сте ви као војна формација били смештени, као Територијална одбрана?

Сведок Ненад Ћиро: Ми нисмо у Калиновику, ми смо били овај, кад смо дошли ту у Калиновик, кад је пало, пала та мјеста, кад су пали поново су нас распоредили у Добро Поље, то је двадесет, тридесет километара од Калиновика. Нисмо ми у Калиновику бранили Калиновик, јер су доле ишла ратна дејства.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисте проводили рецимо време у Калиновику?

Сведок Ненад Ћиро: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисте спавали никад у Калиновику?

Сведок Ненад Ћиро: Не, па ту једну ноћ сам спавао кад сам нашао мајку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У хотелу?

Сведок Ненад Ћиро: У хотелу код мајке.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите Ви мени да ли сте Ви знали да је у овој основној школи да су затворена лица муслиманске националности? Је л` Вам то било познато?

Сведок Ненад Ћиро: Па нису била само тамо, ја мислим, не знам, мислим овај да нису само била лица јер је комплетно Трново избјегло из тог мјеста, из Трнова, па се повлачило, тим и Добро поље и жене дјеца су бјежали сви, није само војска.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Ту су била затворена нека лица, је ли тако? Јесам ли Вас добро схватила?

Сведок Ненад Ћиро: Не, нисам ја говорио да су била затворена.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, али има страже испред?

Сведок Ненад Ћиро: Ако идемо тражити некога, не можемо тражити затворена лица.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Зато Вас и питам. Испред има страже.

Сведок Ненад Ћиро: Па да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да не би људи ушли или изашли?

Сведок Ненад Ћиро: Па људи су нам рекли.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Молим?

Сведок Ненад Ћиро: Па људи су нам рекли, како, обезбеђење.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кога су обезбеђивали? Ко је био унутра у школи?

Сведок Ненад Ћиро: Мислим да је полиција.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је обезбеђивала.

Сведок Ненад Ћиро: Двојица људи је било тамо, ево овако су стајали....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је био унутра у школи?

Сведок Ненад Ћиро: Ма откуда знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми колико сте се дуго задржали са Крстовићем кад сте били тај један пут?

Сведок Ненад Ћиро: Па петнаест, двадесет минута, петнаест-двадесет минута, колико.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је од вас четворице тражио неког свог?

Сведок Ненад Ћиро: Па свако је тражио свог, Дадо знам да је тражио, тражио је стрица, ујака, ко је још био, ја сам тражио мајку, овај Зоран, исто, покојни, је тражио сестру мислим, не знам да ли ме разумијете.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Локић, кога је тражио?

Сведок Ненад Ћиро: Откуда знам кога је тражио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И добро, какве сте информације добили?

Сведок Ненад Ћиро: Да нису ту, да нема нико ту.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте ли чули о некој размени?

Сведок Ненад Ћиро: Јесте, било је, па то је био главни циљ да се људи мијењају. Тешко је предочити слику где кад људи, кад су ратне дејства, опште је расуло, хаос, да ли ме разумијете, људи гину, овај погинуо, овај рањен, онога заробили, нормално да је било, и чуо сам размјене да иду ту да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где иду?

Сведок Ненад Ћиро: Па у Калиновику, у школи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па добро, од кога сте добили информацију на крају, ону која Вас је занимала? Како сте нашли мајку?

Сведок Ненад Ћиро: Па нашао сам је, овај, [тражећи](#).

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па како сте је нашли тражећи? Где сте је тражили?

Сведок Ненад Ћиро: Дошао сам овамо, рекли су ми да је ова група из Трнова ту у хотелу, па сам ишао тражио, јер то је мало мјесто, људи се знају углавном. И нормално, тако сам је и нашао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А је л` нашао Крстовић шта је тражио?

Сведок Ненад Ћиро: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` Крстовић нашао шта је тражио?

Сведок Ненад Ћиро: Па вјерујте да не знам то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми, јесте ли Ви после тога били икад поново у тој школи?

Сведок Ненад Ћиро: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А Крстовић?

Сведок Ненад Ћиро: Не знам, немам сазнања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Јесте ли знали уопште шта се догађа у тој школи? Јесте ли тада нешто чули и да ли сте касније нешто чули?

Сведок Ненад Ћиро: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ништа?

Сведок Ненад Ћиро: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Крстовићу, приђите за говорницу овде. Чули сте шта каже сведок Ћиро. Устаните, устаните кад разговарате са судом. Каже није улазио у школу, Ви кажете сви сте заједно ушли тада. Шта је тачно? Укључите микрофон.

Окривљени Далибор Крстовић: Ја сам рекао, колико се могу сетити кад сам изјаву дао, да смо дошли, јер то је ходник, школа има и огромна врата, мислим да је то, ми нисмо улазили у школу. Ја сам не знам тачно, мислим да нисам рекао да смо улазили у школу, да смо ушли у ходник, гдје су биле клупе поредане. Тамо је било неког народа, да ли је војна полиција или цивилна, не знам ко је тад обезбеђивао то. Значи били смо на улазу, у школу сигурно нисмо улазили.

Председник већа: А ови сведоци кажу да нису улазили уопште у унутрашњост школе, а Ви кажете улазили смо.

Окривљени Далибор Крстовић: Јер то је био ходник, не знам како да објасним, више се и не сјећам те школе. Била су велика огромна врата, она надстрешница, као школе што су и овде.

Председник већа: Знамо како изгледа школа, разумем Вас. Него они кажу да нису улазили, Ви кажете улазили сте заједно.

Окривљени Далибор Крстовић: Улазили у школу? Не, нисмо улазили у школу, ја не знам сад, не могу да се сетим, али да смо улазили унутра у школу не, долазили смо до те како се каже, овај, клупа што је била, где су били полицајци, ја сам отишао да питам за оца покојног, за стрица покојног јер су ми два стрица и отац били тамо на ратишту.

Председник већа: Добро, добро.

Окривљени Далибор Крстовић: Одакле смо ми протјерани.

Председник већа: Можете се вратити на своје место. Да ли још неко има неко питање за сведока Ћира? Можете се вратити на своје место Крстовићу. Да ли имате неке трошкове на име данашњег доласка у суд?

Сведок Ненад Ћиро: Не. Дошао сам ту...

Председник већа: Сведок трошкове не тражи. Да ли сте сагласни да отпустимо сведока?

Констатује се да је сведок уз сагласност странака отуштен из заседања.

Можете да идете. Слободни сте.

Сведок Ненад Ћиро: Хвала.

Председник већа: Довиђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се на основу одредбе члана 406 став 1 тачка 1 ЗКП изврши увид у записнике о саслушању:

Сведока под псеудонимом Б-2 датим пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине 22.02.2017. године;

Сведока под псеудонимом Б-2 датим пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине у предмету КТ-РЗ-80/05 и КТ-РЗ-90/07 од 12.04.2007. године;

Сведока под псеудонимом Б-4 датим пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине 29.11.2016. године;

Сведока под псеудонимом Б-4 датим пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине у предмету КТА-РЗ-126/05 од 01.07.2010. године;

Сведока под псеудонимом Б-6 датим пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине 19.12.2016. године;

Сведока под псеудонимом Б-6 датим пред Тужилаштвом Босне и Херцеговине у предмету КТ-РЗ-80/05 23.10.2007. године.

Ово су сведоци који су на претходном главном претресу доставили медицинску документацију која их онемогућава да приступе у суд ради саслушања.

Да ли има неко нешто да примети на исказе ових сведока? Тужиоче? Браниоче, Ви?

Адвокат Милан Вујин: Да, ја имам.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Милан Вујин: Не знам на основу чега, да ли је то суд на основу документације утврдио да нису способни?

Председник већа: Да, документација је достављена суду. Ви сте могли да извршите увид, ја сам на претходном главном претресу извршила увид у ту документацију...

Адвокат Милан Вујин: Видео сам, ја то знам, него ја само питам да ли је то Ваш закључак суда на основу документације?

Председник већа: Да, на основу члана 406 и документације која је приложена.

Адвокат Милан Вујин: Јесте. Колико је мени познато, сада само да проверим, ти сви искази који су дати пред тужиоцем су дати само пред тужиоцем.

Председник већа: Да.

Адвокат Милан Вујин: Није био присутан бранилац. Сматрам да ти искази не могу да се користе као доказ у овом поступку јер директно утичу на право одбране оптуженог.

Председник већа: Добро. Тужиоче, сведок Емина Чорбо, шта предлагете у погледу тог сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, ја сам Вама још на припремном рочишту предложила да се изврши увид у садржај исказа свих сведока, укључујући и сведока Б-1 заштићеног, па и остале сведоке. Значи, што се мене тиче, уколико Ви успете видеоконференцијском везом да се она испита, добро јесте. Уколико не успете, можемо да читамо њен исказ.

Председник већа: Ви сте оптужницом предложили да се на главни претрес позове, између осталог и Емина Чорба, тако сте навели у оптужници.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тако је.

Председник већа: Главни претрес је јаван, непосредно испитивање сведока је нешто што је установљено Закоником о кривичном поступку и ја Вас зато питам. Значи, овде постоје проблеми са позивањем овог сведока. Она се није одазивала ни током претходног поступка, па Вас зато питам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па ја размем зашто ме питате али ја не могу да утичем на то да ли ће она хтети, да ли може. Значи немам ништа против...

Председник већа: Значи предлагете да се изврши увид у записник о њеном испитивању?

Заменик тужиоца за ратне злочине: То сам предложила и онда, предлагем и сада.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не знам шта је и са овом Фадилом Хатић, и она је болесна.

Председник већа: Па чули сте шта је рекла колегиница из Босне и Херцеговине, али немамо никакву документацију за њу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, једино да сачекамо документацију.

Председник већа: Што сте тиче сведока под псеудонимом „Б-1“, Тужилаштво Босне и Херцеговине је предложило у погледу мера заштите за овог сведока да се изврши дисторзија слике и гласа приликом саслушања, а Суд Босне и Херцеговине је доделио меру заштите која се односи на личне податке сведока. Да ли Ви одустајете од ове две мере, дисторзија слике и гласа?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја могу да одустанем од те две мере само под условом да се искључи јавност, као што је то било у случају када смо Б-5 испитивали, у том случају, пошто окривљени је упознат са идентитетом ове сведокиње можемо да потпуно адекватно испитамо сведока зато што нема јавности и нема проблема са утврђивањем њеног идентитета, односно откривања.

Председник већа: Добро. Ми смо на претходном главном претресу одредили да данас буду испитани ови сведоци.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес **ОДЛОЖИ**.

Следећи главни претрес се одређује за

10.12.2020. године, са почетком у 16 часова, судница број 2.

16 часова је у питању због временске разлике са Сједињеним Америчким Државама и испитивањем сведока „Б-1“.

Што је присутнима саопштено, па их не позивати.

Затражити медицинску документацију за сведока Фадилу Хатић, за сведока под псеудонимом „Б-3“ и позвати сведока под псеудонимом „Б-7“.

Довршено у 10:50.

Записничар

Председник већа-судија